

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 marca 1963 r.

w sprawie służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej.

Na podstawie art. 54 ust. 5, art. 70a ust. 3 i art. 97a ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1959 r. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108 oraz z 1963 r. Nr 14, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1959 r. Nr 14, poz. 75 i Nr 17, poz. 108 oraz z 1963 r. Nr 14, poz. 74),
- 2) o „jednostce” — należy przez to rozumieć jednostkę wojskową systemu obrony terytorialnej.

§ 2. 1. Zasadnicza służba wojskowa w systemie obrony terytorialnej polega na odbywaniu:

- 1) jednodniowych zajęć szkoleniowych w terminach ustalonych w programie szkolenia,
- 2) służby na obozie szkoleniowym przez okres do 14 dni,
- 3) służby innej niż wymienione w pkt 1 i 2, uzasadnionej potrzebami szkolenia lub interesem Państwa.

2. Ilość jednodniowych zajęć szkoleniowych (ust. 1 pkt 1) nie może przekraczać łącznie 40 takich zajęć w każdym roku służby.

3. Zajęcia określone w ust. 2 nie mogą w ciągu jednego roku służby obejmować więcej niż 20 dni ustawowo wolnych od pracy.

4. Powołanie do służby w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 3 może zarządzić w każdym czasie Minister Obrony Narodowej.

§ 3. Poborowych przeznaczonych do zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej powołuje do tej służby wojskowy komendant rejonowy za pomocą imiennych kart powołania.

§ 4. 1. Powołanie do zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej stanowi dla dowódcy jednostki podstawę do wzywania powołanego żołnierza na zajęcia szkoleniowe, do służby na obozie szkoleniowym oraz do służby w przypadkach określonych w § 2 ust. 1 pkt 3.

2. Wezwanie do stawienia się żołnierza na zajęcia szkoleniowe i do służby na obozie szkoleniowym następuje na piśmie. W wezwaniu oznacza się sposób, czas i miejsce stawienia się oraz rygory w razie niedopełnienia obowiązku stawienia się. Doręczenie wezwania powinno nastąpić co najmniej na 7 dni przed dniem stawienia się.

3. Wezwanie do stawienia się żołnierzy do czynnej służby wojskowej w przypadkach określonych w § 2 ust. 1 pkt 3 następuje w sposób określony w ust. 2, a w razie nagłej potrzeby także w inny sposób ustalony przez dowódcę jednostki. Wezwanie może być zarządzone z natychmiastowym terminem stawienia się.

4. Doręczanie wezwań należy do dowódcy jednostki. Do doręczania wezwań na piśmie obowiązane są również organy określone w art. 43 ust. 2 pkt 1 ustawy.

§ 5. 1. Dniem rozpoczęcia odbywania zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej jest dzień pierwszego stawienia się do tej służby w jednostce określonej w karcie powołania.

2. Żołnierze wzywani do odbywania służby wymienionej w ust. 1 są żołnierzami w czynnej służbie wojskowej od chwili każdorazowego stawienia się w jednostce do chwili odejścia z tej jednostki po zakończeniu zajęć lub służby.

Na prośbę żołnierza potwierdza się na wezwaniu lub w osobnym zaświadczeniu czas trwania zajęć lub służby w jednostce.

3. Obowiązek odbywania służby ustaje z dniem zwolnienia żołnierza z tej służby i przeniesienia do rezerwy. Zwolnienia ze służby dokonuje dowódca jednostki najpóźniej w dniu następującym po upływie trzech lat, licząc od dnia pierwszego stawienia się żołnierza w jednostce (ust. 1).

§ 6. Zakłady pracy powinny tak ustalić harmonogramy pracy pracowników obowiązanych do służby w systemie obrony terytorialnej, aby w dniach przeznaczonych na jednodniowe zajęcia szkoleniowe pracownicy ci mieli czas wolny od pracy w godzinach przewidzianych na zajęcia. Pracowników tych nie należy zatrudniać na nocnej zmianie poprzedzającej dzień zajęć wojskowych i następującej po tym dniu.

§ 7. 1. Niestawienie się żołnierza do odbywania jednodniowych zajęć szkoleniowych może być usprawiedliwione:

- 1) chorobą żołnierza lub obłąną chorobą członka rodziny, pozostającego pod wyłączną opieką żołnierza,
- 2) ważnymi sprawami osobistymi i rodzinnymi albo innymi szczególnymi przypadkami nie cierpiącymi zwłoki, a wymagającymi obecności wezwanego,
- 3) przebywaniem na urlopie wypoczynkowym, stwierdzonym zaświadczeniem zakładu pracy.

2. Niestawienie się żołnierza do odbywania służby na obozie szkoleniowym oraz w przypadkach wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 3 może być usprawiedliwione tylko chorobą żołnierza uniemożliwiającą stawienie się, stwierdzoną zaświadczeniem lekarza lub felczera społecznej służby zdrowia.

3. Żołnierz, który z przyczyn określonych w ust. 1 lub 2 nie może stawić się do odbywania służby wojskowej, obowiązany jest zawiadomić o tym dowódcę jednostki. Do zawiadomienia należy dołączyć zaświadczenie wymienione w ust. 2.

§ 8. Jeżeli w stanie zdrowia żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową w systemie obrony terytorialnej zajdą istotne zmiany powodujące obniżenie stopnia zdolności do służby wojskowej, podlega on z urzędu lub na własną prośbę — wniesioną do wojskowego komendanta rejonowego za pośrednictwem dowódcy jednostki — skierowaniu do wojskowej komisji lekarskiej lub do powiatowej komisji poborowej w celu wydania orzeczenia o jego zdolności do służby wojskowej.

§ 9. 1. Żołnierze powołani do zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej otrzymują umundurowanie w zakresie i według norm określonych przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Minister Obrony Narodowej określa, które przedmioty umundurowania przechodzą na własność żołnierza za pełną lub częściową zapłatą, oraz ustala zasady odpłatności za te przedmioty.

§ 10. 1. Żołnierzom odbywającym służbę określoną w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 przysługuje wyżywienie, a w miarę potrzeby również zakwaterowanie. Żołnierzom odbywającym służbę na obozie szkoleniowym przysługują ponadto uposażenie oraz inne świadczenia należne żołnierzom odbywającym ćwiczenia wojskowe.

2. Wyżywienie przysługuje również żołnierzom odbywającym zajęcia szkoleniowe (§ 2 ust. 1 pkt 1) trwające dłużej niż 12 godzin.

§ 11. Żołnierzom, którzy podczas lub w związku z odbywaniem zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej zachorowali lub doznali uszkodzenia zdrowia, służy prawo do korzystania ze świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia na zasadach ustalonych dla ubezpieczonych przez czas odbywania służby oraz przez okres 60 dni po zwolnieniu z tej służby; świadczeń tych udziela się bezpłatnie.

§ 12. 1. Wypowiedzenie i rozwiązanie przez zakład pracy stosunku pracy z pracownikiem powołanym do zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej może nastąpić tylko za zgodą rady zakładowej wyrażoną w formie uchwały uwidocznionej w protokole, a w zakładach, w których nie ma rady zakładowej — za pisemną zgodą delegata związkowego.

2. W okresie pełnienia przez pracownika wymienionego w ust. 1 czynnej służby wojskowej (§ 5 ust. 2) stosuje się przepisy art. 117 ustawy.

§ 13. Czas pracy opuszczony przez pracownika z powodu odbywania zajęć i służby wojskowej wymienionych w § 2 ust. 1 zalicza się do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od okresu lub ciągłości pracy.

§ 14. 1. Pracownikowi powołanemu do służby wojskowej w przypadkach określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 i 3 za cały czas pracy opuszczony z powodu pełnienia tej służby przysługuje od zakładu pracy wynagrodzenie w wysokości:

- 1) połowy wynagrodzenia, jeżeli nie utrzymuje rodziny,
- 2) 60% wynagrodzenia, jeżeli utrzymuje jednego członka rodziny,
- 3) 75% wynagrodzenia, jeżeli utrzymuje dwóch lub więcej członków rodziny.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 przysługuje również pracownikowi będącemu jedynym żywicielem rodziny, odbywającemu jednodniowe zajęcia szkoleniowe (§ 2 ust. 1 pkt 1).

3. Wynagrodzenie wypłaca się na zasadach i w trybie ustalonych dla żołnierzy rezerwy odbywających ćwiczenia wojskowe zwyczajne w przepisach dotyczących wypłaty przez zakłady pracy wynagrodzenia pracownikom powołanym do czynnej służby wojskowej.

§ 15. Żołnierzom odbywającym zasadniczą służbę wojskową w systemie obrony terytorialnej oraz członkom ich rodzin przysługują odpowiednio uprawnienia określone w art. 123 i art. 126 ustawy.

§ 16. Żołnierze powołani do zasadniczej służby wojskowej w systemie obrony terytorialnej obowiązani są, niezależnie od obowiązku meldunkowego określonego w art. 96 i 97 ustawy, zawiadamiać niezwłocznie dowódcę jednostki ustnie lub pisemnie o opuszczeniu na czas ponad 2 tygodnie miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

§ 17. 1. Żołnierzy rezerwy przeznaczonych do pełnienia w ramach ćwiczeń wojskowych zwyczajnych funkcji dowódczych i instruktorskich w systemie obrony terytorialnej, wojskowy komendant rejonowy powołuje do czynnej służby wojskowej za pomocą imiennych kart powołania.

2. Powołanie do służby określonej w ust. 1 stanowi dla dowódcy jednostki podstawę do wzywania żołnierzy rezerwy do stawienia się w jednostce. Przepisy § 4 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

§ 18. Do żołnierzy rezerwy powołanych na ćwiczenia wojskowe zwyczajne z przerwami stosuje się odpowiednio przepisy § 2 ust. 3, § 5 ust. 2, § 6, § 7, § 11—13.

§ 19. 1. Żołnierzom wymienionym w § 17 przysługują — z zastrzeżeniem ust. 2 — uprawnienia przewidziane w przepisach o powszechnym obowiązku wojskowym i w przepisach szczególnych dla żołnierzy odbywających ćwiczenia wojskowe zwyczajne, z tym że wezwanie do stawienia się w jednostce jest równoznaczne z powołaniem do czynnej służby wojskowej w rozumieniu tych przepisów.

2. Żołnierzom wymienionym w ust. 1 przysługuje od zakładu pracy pełne wynagrodzenie za czas pracy opuszczony z powodu pełnienia czynnej służby wojskowej.

§ 20. Niezależnie od obowiązku meldunkowego przewidzianego w art. 96 i 97 ustawy, żołnierze rezerwy powołani na ćwiczenia wojskowe zwyczajne z przerwami obowiązani są uzyskać zgodę dowódcy jednostki na opuszczenie miejsca zamieszkania lub miejsca pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące, jeżeli opuszczenie to spowoduje nieobecność na szkoleniu w miejscu i czasie określonych w wezwaniu (§ 17 ust. 2).

§ 21. Minister Obrony Narodowej ustali zasady zaliczania ćwiczeń wojskowych zwyczajnych odbywanych z przerwami na poczet łącznego czasu trwania ćwiczeń wojskowych określonego w art. 70 ust. 4 ustawy.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Obrony Narodowej i właściwym ministrom.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1963 r.

w sprawie uzupełnienia tabeli stanowisk pracowników prezydów rad narodowych.

Na podstawie art. 4 pkt 5 i art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów rad narodowych stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) uzupełnia się, jak następuje: